

[ODŚMIEWAĆ *vb impf*

3 sg praes odśmi(e)wã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odśmiać.

Odwzajemniać się śmiechem szyderczym [komu]: Aza naśmiewcom on nie odśmiewa [Si illusores ipse illudet]/ ćichym lepak dáie łádkę *BudBib Prov 3/34 (Linde s.v. odśmiać).*

Formacje współrdzenne cf ŚMIAĆ SIĘ.

FP